

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VIII. Tres illi Legati se Romanæ Ecclesiae vel sedis apostolicæ Legatos vocant. Eorum consessus in Concilio, ex epistola Celestini, & ex Actis synodi. Perturbatio subscriptionum in eo Concilio fluxit ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Cyrril. Concl.
Ephes. Par. 1.
Añ. 3.

Legati *supplentes locum sedis apostolica totiusque synodi sanctissimorum Occidentalium Episcoporum*, ut loquitur Cyrillus, missi sunt ad synodum, & solo jure legationis ea quæ sibi mandatis injuncta essent, velut formulæ addicti, executi sunt. Deinde, dignitate Cyrillo cedebant; ideoque in ejusdem legationis consortio, aliunde quoque tempore posteriores, inferiores erant jure.

VIII. Ceterum observandum est tres istos Legatos, et si Celestinum & Occidentalem synodum representarent, attamen se *Romanæ Ecclesiæ vel apostolicæ sedis Legatos* inscripsisse, & iisdem nominibus à synodo quoque designatos. Quod autem attinet ad ordinem quem inter se Legati tenerent, qui perturbatus aliquando videtur in Actis synodi, non aliunde rectius constitui potest quam ex literis Celestini ad synodum & ad Theodosium, qui se fratres & coepiscopos suos Arcadium & Projectum & presbyterum suum Philippum misisse ait. Eundem ordinem secuta est Synodus Ephesina in sua interlocutione quæ habetur Actione 111. & in Actione 1v. ubi post Cyrillum vices gerentem Celestini, Arcadium & Projectum Episcopi & Legati Philippo Presbytero & Legato præferuntur, & eos Iuvenalis Hierosolymorum subsequitur. Atque sine dubio hic retentus fuit ordo in eorum confesso.

Concil. Ephes.
p. 1. Añ. 3.

In censendo autem sæpe primus loquitur Philippus; & in subscriptionibus, Cyrillum & Arcadium sequitur Iuvenalis Hierosolymitanus; qui Projecto & Philippo præfertur. Aliquando etiam Cyrillum & Philippum excipit Iuvenalis, quem Arcadius & Projectus sequuntur. Quandoque verò Iuvenalistres Legatos in subscriptione antecedit. Quæ perturbatio ab exscriptorum incuria proflixit. Summa verò amanuensium oscitantia in eo mandato conspicitur quod à Concilio Episcopis ad comitatum proficiscentibus injunctum est; quod eo ordine conscriptum est, ut Philippus Presbyter Legatus dicatur apostolicæ sedis, & Arcadio atque Iuvenali (qui Legati nomine non ornatur) præferatur. Vnde vir eruditus colligebat Philippum Presbyterum ideo Arcadio prælatum, quod à latere Pontificis missus esset, reliqui duo à synodo Romana. Quod tamen repugnat Legatorum subscriptionibus, qui se ex æquo pro Legatis apostolicæ sedis & Ecclesiæ Romanæ gerunt. Sanè negari non potest quin Legati quoque à latere ex æquo dici debeant; rejecta distinctione quæ viris eruditis tantoperè placuit. Quod unico Leonis loco confirmabo, petito ex epistola ad Iulianum Coensensem Episcopum: *Per fratres nostros Iulianum Episcopum, & Renatum Presbyterum,*

Mandatum Synodi inter ep. canonic. in Concil. Ephes.

Card. Ferron.
c. 55.

Leo ep. 19.

sed & filium meum Diaconum Hilarum, quos ex latere meo vice mea misi &c.

CAPUT V.

Synopsis.

I. Agendum nunc de Legatis ad synodum Ephesinam secundam missis. Ei occasione præbuit Eutyches in Synodo CP. à Flaviano & xxx. Episcopis damnatus. Synodi sententiam confirmavit Leo I. in celebri illa ad Flavianum epistola. Eutyches à Theodosio Imp. synodum Ephesinam cogendam impetrat: quò Leo tres Legatos misit, eisque quid servandum esset præscripsit.

II. Eutyches damnationis certus, Flavianum à iudicio repellere nititur rescripto Principis, tanquam lis inter Flavianum & Eutychetem iudicanda esset. Dein Dioscuro Alexandrino primatum synodi à Principe deferri curat, prætextu canonum, sperans Legatos hanc injuriam minime laturos, atque adeo discessuros. Hi, quòd præfessio sedis Romanæ non daretur, in Concilio assidere noluerunt. Rogaverunt autem ut epistola Leonis de damnatione Eutychetis in synodo relegeretur, quòd eludere conatur Dioscorus; & periclit. Vnde damnatus est in Chalcedonensi Concilio.

III. Noluerunt Legati in confessum Episcoporum admitti. Probat ex Actis ipsi synodi, qua Leonem à synodo expulsam esse testantur. Adfuerunt tamen ut spectatores, & animosè contradixerunt violationi fidei & canonum.

IV. Refellitur eorum opinio qui existimant Legatos illos non fuisse conquestos de injuria sedis apostolicæ illata. Legati sedis Romanæ negant Dioscorum in Concilio Chalcedonensi posse sedere, quia sine ejus auctoritate synodum Ephesinam peregerat, absque cujus sententia non licet Oecumenicam synodum celebrare.

V. Paschasinus sententia ex quorundam opinione damnare videtur eo nomine Dioscorum quòd primatum usurpaverit in ea synodo. Explicantur & emendantur Actorum Chalcedonensium verba, quæ id afferre videntur. Verba illa non habentur in exemplari ejus sententia quod Leo misit ad Episcopos Gallicanos.

I. **N**VNC agendum de Legatis ad Ephesinam secundam synodum missis; quæ anno cccc xlix. jussu Theodosij, novemdecim annis post primam, habita est Ephesi, Dioscuro Alexandrino præside. Ejus indicendæ occasio profecta est à damnatione Eutychetis Presbyteri & Archimandritæ Constantinopolitani, qui nova hæresi publicata de una in Christo natura, à Flaviano & à synodo triginta Episcoporum Constantinopoli habita propter hæresim sacerdotio & monasterij administratione turbatus est. Ea de re statim Eutyches conquestus est apud Leonem Summum Pontificem, antequam relationem rerum gestarum Romam, *ut debuit*, Flavianus misisset. Sed quia communionem inaudito Flaviano à Romana sede extorquere non potuit, synodum à Theodosio Ephesi cogendam impetravit

ope